

† **Dr. Jakob Sket.** Dne 11. aprila t. l. je umrl v Celovcu v 60. letu svojega prezaslužnega življenja prof. dr. Jakob Sket. Nadaljeval je Janežičevo delo na polju srednješolskih slovenskih čitank in slovnice, bil je urednik „Kresu“, se uspešno bavil z leposlovjem in je marljivo deloval v odboru Družbe sv. Mohorja. Ranjkega prijatelj priobči v „Zvonu“ daljšo črtico o njegovem življenju in delovanju. Časten mu spomin!

† **Josip Gorup pl. Slavinjski.** V visoki starosti 79 let je umrl na Reki dne 27. t. m. slovenski mecen, milijonar Josip Gorup pl. Slavinjski. L. 1888. je Gorup iznenadil Slovence s svojimi velikimi ustanovami. V proslavo in zahvalo tega velikega rodoljuba je takrat pel S. Gregorčič, ki je bil tudi sam deležen mecenove darežljivosti:

„ . . . Neštetim krasno si podal priliko,
da duh prešine jim prosvete žar.
S tem širiš sama med narodom omiko
ter dvigaš sveto domovinsko stvar . . .

Tako Tvoj čin brezmejne res zasluge
iz veka v vek bo žil in se množil;
kot rekam s potjo širijo se struge,
blagost bo vedno v širše kroge lil;
Ti, ki vzgojiš jih Ti, vzgoje pa druge,
gojitelj prvi vsem pa ti si bil, —
in plodov teh ves rod bo naš deležen.
Kako naš rod naj Ti ne bo hvaležen!

Glasnika treba ni Ti, ne pomnika,
pomnik ti več en bo — Tvoj slavni čin!
Na vek ostane Tvoje blago delo,
Na veke bode Ti ime slovelo!“

Naj obrode velikodušni čini narodovega dobrotnika tisočere sadove!

J. Poljanec.

Spomin na dr. Janeza Mencingerja. Bilo je l. 1867., ko sem dovršil enoletni tečaj živinozdravilnice v Ljubljani. V tistem času ni bilo razen deželnega živinozdravnika dr. Janeza Bleiweisa v Ljubljani, na slovenski zemlji drugih živinozdravnikov. Nastopil sem torej prakso kot živinozdravniški pomočnik v svoji ožji domovini v brežiški okolici na Štajerskem, razen tega pa še službo pomožnega diurnista v pisarni dr. Razlaga v Brežicah. Tam je takrat služboval tudi dr. Janez Mencinger kot koncipijent in odvetnikov zastopnik. Dr. Mencinger mi je od takrat ostal v živem spominu kot velik, širokopleč, izredno krasen mož z dopolpršno modročrno brado in orlovsko zakrivljenim nosom. Peljal sem ga nekolikokrat z vozom svojega brata k njegovi takratni nevesti, poznejši soprogi, na Videm. L. 1869.